

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА НІМЕЧЧИНИ: МОЖЛИВА МОДЕЛЬ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ЧЛЕНІВ ЄВРОСОЮЗУ

К. Брокер

За останні роки ЄС, до якого входять 25 країн-учасниць, населення якого складає 460 млн. і який має найбільший у світі ВВП, здається, стає все більш привабливим для нових кандидатів на приєднання. Список майбутніх можливих членів ЄС постійно зростає. Членство в Євросоюзі надає переваги на зразок вільної торгівлі, вільних міжнародних послуг, єдиної валюти, єдиного ринку та індивідуальних прав на вибір діяльності. Це лише декілька з причин, які роблять приєднання до ЄС таким привабливим. Головною проблемою для країн, які в перспективі збираються стати новими членами Євросоюзу, є стан їхньої банківської системи. Банківська система повинна узгоджуватись зі стандартами, правилами та інструкціями ЄС, а також з національними стандартами. Вона повинна бути врегульованою, ефективною, надійною та користуватись довірою з боку клієнтів.

Ключові слова: банківська система Німеччини, регулювання банківської справи, ліцензія на ведення банківської справи, банківський нагляд, кредитні установи, гарантії депозитів.

Вступ

За останні роки ЄС, до якого входять 25 країн-учасниць, населення якого складає 460 млн. і який має найбільший у світі ВВП, здається, є все більш привабливим для нових членів, які прагнуть приєднання. Список майбутніх можливих членів ЄС постійно зростає. Членство в ЄС надає наступні переваги: вільна торгівля, вільні міжнародні послуги, єдина валюта, єдиний ринок та індивідуальні права на вибір діяльності. Це лише декілька з причин, які роблять приєднання до ЄС таким привабливим.

Розглянувши економічний стан більшості держав, які приєдналися до ЄС, можна стверджувати, що кількість обмежень та регулювань зростає, а впровадження нових правил буде не лише повільнішим, але й ще більш ускладниться і дорого коштуватиме для кожного члена ЄС.

Головною проблемою для країн-кандидатів на приєднання до ЄС є стан їхньої банківської системи. Банківська система повинна узгоджуватись зі стандартами, правилами та інструкціями ЄС, а також з національними стандартами. Вона повинна бути впорядкованою, ефективною, надійною та користуватись довірою з боку клієнтів.

Суттєвим є те, що клієнти упевнені в тій системі, яка функціонує належним чином. Незважаючи на деякі нормативно-правові та фінансові проблеми, які мали місце в минулому, а саме банкрутство банку Herstatt Bank у 1974 році або скандал, пов'язаний з Phoenix Kapitaldienst GmbH у 2005 році, банківська система Німеччини все ж змогла вивести на належний рівень свою стабільність та надійність.

Довіра клієнтів до банківської системи Німеччини є надзвичайною, тому саме ця система може бути гідним орієнтиром для майбутніх нових членів Євросоюзу.

1. Банківська система Німеччини

Банківська система Німеччини базується на принципі універсальної банківської справи, який включає (але не обмежується) такі послуги, як профілактичний контроль діяльності, перевірка ощадних рахунків, персональне та комерційне кредитування, надання житлових

іпотечних кредитів, інвестиційна сфера, яка не обмежується покупкою та/або продажем інвестиційного капіталу.

Банківська система Німеччини подвійна: кредитні організації та Європейський Центральний банк (Europäische Zentralbank або EZB), який співпрацює з Федеральним банком Німеччини (Deutsche Bundesbank) та його філіями.

Німецька банківська система характеризується – у зв'язку з регулюваннями ЄС – двома різними типами комерційних підприємств: кредитні установи та організації, що спеціалізуються на наданні фінансових послуг.

У статті зосереджено увагу на кредитних організаціях, їхній структурі та принципах.

1.1. Кредитні організації

В Законі про банківські операції в Німеччині (KWG) визначено 12 різних типів кредитних організацій. Кредитні установи – підприємства, які проводять банківську діяльність на комерційній основі. Банківські операції – це інша комерційна діяльність, яка зареєстрована в KWG.

Ми пропонуємо визначення кредитних організацій, встановлене німецьким законодавством.

Кредитні організації – це підприємства, які проводять банківські операції на комерційній основі. Ці банківські операції включають:

1. *Прийняття капіталу від населення у вигляді депозитів або іншого капіталу, який підлягає відшкодуванню, якщо вимога виплати не забезпечена пред'явником або у формі боргового сертифіката, незалежно від того, чи дійсно виплачується процент (депозитні організації).*
2. *Надання грошових позик та вексельних кредитів (кредитний бізнес).*
3. *Покупка комерційних векселів та чеків.*
4. *Покупка та продаж фінансових документів (брокерські організації).*
5. *Зберігання цінностей у сейфі та ведення операцій з цінними паперами (організації, які гарантують безпеку матеріальних цінностей).*
6. *Загальна кількість облігацій, необхідних для того, щоб отримати права по відношенню до кредитів до настання дати їх погашення.*
7. *Прийняття гарантії та інших варантів за чийсь дорученням.*
8. *Здійснення безготівкових платежів та клірингових операцій.*
9. *Випуск електронних грошей.*

Цей список не визначає, а лише описує види діяльності, яка вважається банківськими операціями згідно з німецьким законодавством. Класичні банківські операції перелічені в пунктах 1 і 2 (депозитні та кредитні банківські операції). Банки, які мають дозвіл проводити такі операції, є ліцензованими банками (Vollbank).

Від ліцензованих банків вимагається наявність спеціальної схеми в своїй організаційній структурі, яка повинна узгоджуватись з розділами 32, 33 Закону про банківські операції в Німеччині (KWG). Її мінімальний капітал повинен бути не меншим, ніж 5 млн. євро (Розділ 33, підрозділ 1, пункт 1 KWG).

Банки або кредитні організації, які займаються діяльністю, що не зазначена в Розділі 1, підрозділі 1, пункті 1 KWG, вважаються спеціальними банками (Spezialbanken).

У розділі 1, підрозділі 1а Закону про банківські операції подано перелік восьми різних організацій, що спеціалізуються на наданні фінансових послуг, які потребують ліцензування.

1.2. Типи німецьких банків

Німеччина має довгу історію ведення банківських операцій, яка бере свій початок багато століть тому. Німецькі банки з'являються в різних структурах, проте мають спільну головну мету – генерування прибутків.

Типи банків є наступні:

- ◆ приватні або торговельні банки;
- ◆ ощадні установи та кредитні організації;
- ◆ акціонерні банки.

Банки, типи яких описано вище, проводять банківські операції для роздрібних та інституційних клієнтів на національному та міжнародному рівнях. Різниця між цими трьома типами полягає в організаційній структурі, акціонерах та правилах та інструкціях, які є доповненням до базових правил та регулювань, визначених в KWG.

1.3. Приватні або торговельні (комерційні) банки

1.3.1. Визначення/функції

Приватні банки організовані згідно з законом про приватизацію. Це: організації з обмеженою відповідальністю (GmbH або Gesellschaft mit beschränkter Haftung), повні товариства (товариства з необмеженою відповідальністю) (oHG або Offene Handelsgesellschaft), партнерства з обмеженою відповідальністю (GmbH & KG або Kommanditgesellschaft mit beschränkter Haftung) або корпорації (за частками) (AG або Aktiengesellschaft).

Акції приватних банків як правило привласнюються особами або іншими корпораціями разом з усіма привілеями та ризиками такої структури. Приватні банки обслуговують роздрібних клієнтів, проте найбільший наголос вони роблять на інституційних та міжнародних аспектах банківської справи.

1.3.2. Основні положення

З одного боку, основні положення діяльності приватних банків стосуються головним чином їхньої корпоративної структури. Ці положення викладені в Нормативному акті Німеччини (Handelsgesetzbuch або HGB), в Законі про діяльність товариств з обмеженою відповідальністю (Gesetz über Gesellschaften mit beschränkter Haftung або GmbHG) та в Законі про діяльність фінансових корпорацій (aktiengesetz або aktG).

З іншого боку, приватні та структуризовані банки повинні діяти згідно з правилами та інструкціями з управління банківськими операціями, які встановлені, але не обмежуються Законом про банківські операції та Законом про торгівлю цінними паперами, а також великою кількістю інших актів, постанов, правил та інструкцій.

Приватні банки мають власні правила та інструкції, які мають назву Загальні умови бізнесу (Allgemeine Geschäftsbedingungen der Geschäftsbanken).

1.3.3. Кількість приватних та/або торговельних банків у Німеччині

Згідно зі щорічним звітом органу управління, який здійснює нагляд за діяльністю банків, на кінець 2004 року в Німеччині було зареєстровано 67 приватних банків.

1.4. Ощадні та кредитні організації

1.4.1. Визначення/функції

Ощадні та кредитні установи організовані згідно зі специфічними державними законами в кожному з 16 німецьких читатів та привласнені державними одиницями на зразок муніципалітету. Перший “муніципальний банк” було зареєстровано в 1801 році в місті Гьоттінген, що в Нижній Саксонії. Головна ідея заснування кредитної установи такого типу полягала в тому, щоб дати широкому загалу більш вільний доступ до банківських послуг,

таких як надійне зберігання грошей, можливість отримати рахунок, можливість взяти гроші в кредит.

1.4.2. Основні положення

Основні положення діяльності ощадних та кредитних організацій викладені в актах, які є частинами державного закону. Крім того, вони підпорядковані KWG, так само як і приватні або торговельні банки.

Ощадні та кредитні установи обмежені у своєму способі інвестування коштів. Це пов'язано з тим, що вони вважаються банківськими організаціями для обслуговування малозабезпечених людей і тому мають певні обмеження стосовно техніки безпеки (надійності). У минулому ці кредитні установи були застраховані місцевим муніципалітетом, а їхні акції не були призначені для покупки та/чи продажу. Це було зроблено для того, щоб захистити малі банківські організації та їх клієнтів від певних ризиків.

Так само, як і приватні чи торговельні банки, ощадні та кредитні організації мають власні правила та інструкції або загальні умови бізнесу, які відрізняються від правил та регулювань, за якими діють приватні та торговельні банки.

1.4.3. Кількість ощадних та кредитних організацій

На кінець 2004 року в Німеччині функціонувало 477 ощадних та кредитних організацій.

1.5. Акціонерні банки

1.5.1. Визначення/функції

Акціонерні банки діють згідно з конкретним законом: Закон про акціонерні банки (Genossenschaftsgesetz або GenG), який регулює різні типи акціонерних товариств.

Мета Закону – дати змогу власникам малих підприємств співпрацювати з іншими організаціями. Стосовно цього, акціонерні банки є регіональними структуризованими (малими) локальними банками (кредитними установами), які зосереджені головним чином на місцевих роздрібних клієнтах та на клієнтах малих підприємств. Акціонерні банки належать виключно акціонерним товариствам. Їхні акції не купуються і не продаються.

1.5.2. Основні положення

Головним актом, який регулює діяльність акціонерних банків, є Закон про акціонерні банки (Genossenschaftsgesetz або GenG). Він регулює діяльність не лише кредитних організацій, але й операції різних типів акціонерних товариств. Цей специфічний закон частково є одним з аспектів державного закону.

На зразок вищеперелічених установ, акціонерні банки мають загальні умови ведення бізнесу стосовно відносин з клієнтами, які дуже відрізняються від тих, що існують в інших організаціях. На кінець 2004 року в Німеччині було зареєстровано 1339 акціонерних банків.

1.6. Інші банківські/кредитні організації

Три типи, які були перераховані вище, є головними типами банків у Німеччині. Крім того, є й інші, такі як Postbank (поштовий банк з 9707 філіями на кінець 2004 року), Vausparkassen (будівельні товариства, яких було 27 на кінець 2004 року) та різноманітні типи спеціалізованих банків. Всі вони контролювались специфічним законодавством, проте їхні правила та інструкції узгоджувались з KWG, а також з іншими правилами та інструкціями стосовно ліцензування та управління. Кількість кредитних організацій загалом становила 2316.

1.7. Страхування депозитів

Досконалість банківської системи залежить від досконалості її структури, правил, інструкцій та управління. Крім того, віра клієнтів у банківську систему є надзвичайно важ-

ливою. Для того, щоб максимізувати довіру клієнтів, необхідно впровадити спеціальні нормативи, щоб захистити гроші, які клієнти довірили банку. Тому Європейське право вимагає від кожного члена Євросоюзу мати специфічні відповідні регулювання, мета яких – захистити вклади клієнтів.

Базуючись на нормативних положеннях ЄС, німецький уряд впровадив (як доповнення до існуючої системи страхування депозитів) Закон про страхування депозитів та відшкодування вкладникам. Кожна організація в Німеччині, кредитна чи та, яка спеціалізується на наданні фінансових послуг, повинна приєднатись до цієї гарантійної системи для того, щоб гарантувати захист своїм клієнтам.

2. Нагляд за діяльністю банків, здійснюваний Урядовою фінансовою контролюючою організацією

2.1. Визначення/функція

Урядова фінансова контролююча організація (BaFin) – це орган, який здійснює нагляд за діяльністю банків. BaFin була заснована 1 травня 2002 року і зараз об'єднує три сфери: нагляд за банківськими операціями, сектор страхування та торгівля цінними паперами.

BaFin – це незалежний орган, контроль над яким здійснює державний закон та який є частиною німецької урядової адміністрації. Його головне завдання – нагляд за кредитними організаціями та установами, які спеціалізуються на наданні фінансових послуг, страховими компаніями та операціями з цінними паперами.

Станом на вересень 2005 року в BaFin працює 1500 людей; вона здійснює нагляд за 2300 кредитними установами, 800 фінансовими фірмами, 630 страховими компаніями та 6200 інвестиційними фондами.

Повний список кредитних організацій в Німеччині можна знайти на сайті BaFin www.bafin.de.

2.2. Структура BaFin

Сучасна структура BaFin складається з трьох незалежних секцій, а саме “банківський нагляд”, “страховий нагляд” та “управління цінними паперами та активами”, кожну з яких очолює головний виконавчий директор.

На сьогодні президентом BaFin є Дж. Саніо. Віце-президент – Карл-Буркхад Каспарі.

2.3. Банківська ліцензія та ведення бізнесу

Нагляд за діяльністю банків у Німеччині поділяється на два етапи. Перший – це санкціонування, видача ліцензії; другий – постійний нагляд (на щоденній основі). Головні положення процесу впровадження викладено в KWG. Головні положення для тривалого регулювання, як тільки отримано ліцензію, – у Законі про операції з цінними паперами.

2.4. Вимоги для отримання банківської ліцензії

Головні вимоги для отримання банківської та/чи фінансової ліцензії викладено в розділах 32 та 33 KWG. Вони є наступними (представлено у скороченому вигляді):

Розділ 32. Видача ліцензії

1. Свідчення про наявність ресурсів, необхідних для проведення банківських операцій.
2. Імена менеджерів.
3. Необхідна інформація для оцінювання платоспроможності особи, що бажає отримати ліцензію.
4. Необхідна інформація для оцінювання професійної кваліфікації.

5. Бізнес-план, який демонструє природу запланованого бізнесу, організаційної структури та запланованих моніторингових процедур установи.
6. Факти, що вказують на тісний взаємозв'язок між організацією та іншими фізичними особами або іншими підприємствами.

Розділ 33. Причини відмови в наданні ліцензії

1. Відсутність чи недостатність ресурсів для проведення бізнес-операцій.
2. Факти про те, що претендент на отримання ліцензії не є платоспроможним.
3. Факти, що підтверджують припущення про те, що власник частки участі в капіталі компанії або законний представник компанії не є платоспроможним.
4. Факти, які підтверджують те, що претендент не має достатньої кваліфікації, необхідної для управління організацією.
5. Установа має свій головний офіс поза межами Німеччини.
6. Установа не готова чи не має змоги укласти організаційні угоди для надійного функціонування операцій, на проведення яких вона хоче отримати дозвіл.
7. Факти про те, що установа має зв'язки з іншими особами чи підприємствами, тісний зв'язок з якими стане причиною послаблення ефективного управління.
8. Факти, що підтверджують інформацію про те, що установа є дочірнім підприємством організації за кордоном, діяльність якої не є ефективною та результативною у своєму штаті.

2.5. Загальні вимоги до проведення бізнес-операцій

Від інвестиційних організацій вимагається:

- ◆ надавати інвестиційні послуги та послуги, які не носять інвестиційного характеру, з необхідним рівнем компетенції, турботи та старанності в інтересах своїх клієнтів;
- ◆ за будь-яких умов уникати конфлікту інтересів та надавати гарантію клієнтам, що у разі неможливості уникнення конфлікту їхні вимоги будуть виконані в першу чергу;
- ◆ вимагати від своїх клієнтів детальної інформації стосовно їхнього досвіду чи знань у проведенні здійснюваних ними трансакцій;
- ◆ надавати своїм клієнтам усю відповідну інформацію, яка сприятиме захисту їхніх інтересів та яка стосується типу та масштабу запланованих операцій.

Загальні правила ведення операцій є наступними:

- ◆ діяти професійно;
- ◆ діяти в інтересах клієнта;
- ◆ бути поінформованим стосовно досвіду та знань клієнта, його намірів відносно інвестування, його фінансового становища. Інформація про клієнта ще має назву принципу "знай свого клієнта".

2.6. Обов'язки організацій

Організації, які спеціалізуються на наданні фінансових послуг:

- ◆ зобов'язані ефективно зберігати та використовувати ресурси та методики, необхідні для якнайкращого надання інвестиційних послуг та послуг, які не носять інвестиційного характеру;
- ◆ повинні бути організовані таким чином, щоб при наданні інвестиційних та неінвестиційних послуг конфлікт інтересів між підприємством, що надає фінансові послуги, та клієнтом був мінімальним (або намагатися взагалі його уникнути);
- ◆ повинні мати відповідні схеми та методики, які дадуть змогу уникнути порушень та суперечок.

2.7. Вимоги до ведення обліку та збереження документації

Проводячи обслуговування інвестування, підприємства, що спеціалізуються на наданні інвестиційних послуг, повинні вести облік:

- ◆ відповідних інструкцій для клієнта, а також інструкцій щодо виконання замовлення;
- ◆ прізвищ працівників, які приймають замовлення від клієнта, та часу, коли замовлення було прийнято та виконано;
- ◆ комісій та виплат, пред'явлених клієнту за виконання замовлення;
- ◆ пропозицій, наданих клієнтом.

Висновки

Банківська система Німеччини базується на так званій системі універсальної банківської справи, навіть незважаючи на те, що Німеччина має значну кількість банків та установ, які спеціалізуються на наданні фінансових послуг. За винятком регулювання банківська система Німеччини є незалежною від політичного або урядового впливу і головним чином базується на приватному акціонерному капіталі. Для неї характерні високі стандарти прозорості, кваліфікації керівного персоналу банків та стабільне фінансове підґрунтя. Протягом багатьох років діяльності німецька банківська система довела свою ефективність в плані управління та моніторингу. В ній загалом впроваджено відповідні стандарти, які задовольняють вимоги Директиви про кредитоспроможність Базель II. В цілому банківська система Німеччини відповідає усім необхідним вимогам, висунутим Європейським союзом. Базуючись на цій інформації та на тривалій історії незалежної, добре врегульованої та ефективної банківської системи, можна з упевненістю стверджувати, що банківська справа у Німеччині може бути гарною моделлю для майбутніх членів ЄС, які, прийнявши її, можуть видозмінити її згідно зі своїми специфічними національними потребами.

Список використаних джерел

1. EU members are: Austria, Belgium, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Ireland, Italy, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Malta, Poland, Portugal, Slovakia, Slovenia, Spain, Sweden, The Netherlands, United Kingdom, see: <http://europa.eu.int>.
2. See <http://de.wikipedia.org>, Europäische Union.
3. On May 1, 2004 ten new members joined the EU: Estonia, Latvia, Lithuania, Poland, Czech Republic, Slovakia, Hungary, Slovenia, Malta, Cyprus (Greek part only), see <http://de.wikipedia.org>, Europäische Union; Prospective new members are Bulgaria, Croatia, Macedonia, Romania, Turkey, see <http://europa.eu.int>.
4. See for example Art. 2, 3, 17, 18, 23, 39, 43, 49, 56 EU-Treaty.
5. See <http://de.wikipedia.org>, Europäische Union.
6. Claussen C. P.. Bank- und Börsenrecht. – München: Beck, 3. Edition 2003. – pp. 78.
7. German Supreme Court, BGH or Bundesgerichtshof, Judgement dated July 9, 1979, case no. II ZR 118/77 in BGHZ 75, 99 and NJW 1979, 1823. The Herstatt Bank insolvency affected about 52,000 customers with 78,000 accounts and 15,000 Safe Custody customers, see Schuhmacher at www.agrarverlag.at, Die Herstatt-Pleite.
8. See BaFin-Press release of March 14, 2005 at www.bafin.de with about 600 million euros in damages.
9. Claussen at ⁶ above, -pp. 32 - 33; Fischer R., T. Klienten. Bankrecht. – Köln: RWS, 3. Edition 2000, – 2 p.
10. Claussen at ⁶ above, – 18-19 pp.
11. Büschgen H. Banklexikon. – Düsseldorf: Handelsblatt, 1992, – 960-963 pp. and Section 1, Subsection 1, German Banking Act, KWG or Kreditwesengesetz.

12. Claussen at ⁶ above, – 18-19 pp. and Art. 105 ff EU-Treaty; German Act on The Federal Bank (Bundesbankgesetz).
13. EU-Directive on Securities Services of May 10, 1993 (93/22/EWG), ABl. EG of June 11, 1993 Nr. L 141, 27ff and EU-Directive on Capital Requirements of March 15, 1993 (93/6/EWG), ABl. EG of June 11, 1993 Nr. L 141, 1ff.
14. For more details on Financial Services Institutions see Boos K., R. Fischer. H. Schulte-Mattler, KWG-Kommentar. – München: Beck, 2. Edition 2004, Section 1 Notes 117 to 150.
15. Boos pp. at ¹⁴ above, Section 1 Notes 4 to 116.
16. Claussen at ⁶ above, – pp. 35 - 49; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – p. 2.
17. Boos at ¹⁴ above Section 1 Notes 117 to 150.
18. Claussen at ⁶ above, – p. 19; the oldest German private bank which is still in operation is Joh. Berenberg, Gossler & Co KG in Hamburg, established 1590.
19. Claussen at ⁶ above, – p. 18.
20. Claussen at ⁶ above, – p. 18.
21. Claussen at ⁶ above, – pp 26-28; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – p. 3.
22. Claussen at ⁶ above, – pp. 95-99; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 113-156 and –pp. 459-473.
23. BaFin Annual Report 2004, page 89, www.bafin.de, using the following links “English Version”, “Press & Publications”, “Publications”, “Annual Reports”, “2004”.
24. Claussen at ⁶ above refers to Savings and Loan Institutions as credit institutions governed by public law, -pp. 20-26.
25. Büschgen at ¹¹ above, – pp. 1434-1442; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 6-14.
26. Büschgen at ¹¹ above, – pp. 1437.
27. Büschgen at ¹¹ above, – pp. 1437-1438.
28. Claussen at ⁶ above, – pp. 20-25; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – p. 6.
29. Claussen at ⁶ above, – pp. 23-24; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 7-8; Büschgen at ¹¹ above, – pp. 1435-1437.
30. Claussen at ⁶ above, – pp. 23-25; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 6, 8-10.
31. Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 475-490.
32. BaFin Annual Report 2004, – p. 89, see ²³ above.
33. Claussen at ⁶ above, -pp. 28-31; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 3-4.
34. For more details see Beuthien V. Genossenschaftsgesetz – Kommentar. – München: Beck, 14. Edition 2004, Section 1 Notes 1 to 115.
35. Beuthien at ³⁴ above Section 1 Notes 2 to 37.
36. Claussen at ⁶ above, – pp. 28-29.
37. Fischer/Klanten at ⁹ above, – pp. 3-4.
38. BaFin Annual Report 2004, – p. 89, see ²³ above.
39. BaFin Annual Report 2004, – p. 89, see ²³ above.
40. BaFin Annual Report 2004, – p. 89, see ²³ above.
41. EU-Directives on Deposit-guarantee and investors compensation schemes of May 30, 1994 (94/19/EG), ABl. Nr. 135 and Investment Compensation Scheme of March 3, 1997 (97/9/EG), implemented in Germany by EAEG on August 1, 1998.
42. Claussen at ⁶ above, – pp. 145-149; Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 23-37.
43. Fischer R., T. Klanten at ⁹ above, – pp. 25-37.
44. BaFin – Responsibilities and objective, www.bafin.de, “English Version”, “Responsibilities and objectives”, – pp. 1-2.
45. See⁴⁴.
46. See⁴⁴.
47. See⁴⁴.
48. BaFin – Organizational Structure, www.bafin.de, “English Version”, “About Us”, “Tasks and Objectives”, “Responsibilities and objectives”, page 4; to view the organizational diagram go to “About us”, “Organization”, “Organizational diagram”. The English version on the web is showing the old organizational BaFin-structure. The current structure is available only on the German webpage.

49. See⁴⁸.
50. See⁴⁸.
51. See⁴⁸, to see the c.v. of the president, vice president and the 3 chief executive directors of BaFin go to www.bafin.de, “English Version”, “About us”, “Organization”, “The Executive”.
52. See⁴⁸.
53. See⁴⁸, – p. 6.
54. See⁴⁸, – p. 6.
55. www.bafin.de, “English Version”, “For Providers”, “Investment Services Enterprises”, “General Information and notices” and a publication dated August 2002 will come up, reading: Notice on granting of a license to provide financial services pursuant to Sec. 32¹ KWG. Also available on the German webpage “Notice on granting a license to conduct banking business pursuant to Sec 32 (1) KWG” dated February 25, 2005.
56. Assmann H.-D., U. Schneider, Kommentar zum Wertpapierhandelsgesetz. – Köln, OVS, 3. Edition 2003, Section 2 Notes 77 to 94.
57. The English translation of the Sections of WpHG cited in this article are taken from the official website of BaFin, then revised by the author. To review BaFin’s translation of the relevant Sections, see www.bafin.de, go to “English version”, “Legal foundations & Official announcements”, “Laws & Regulations”, “Securities Trade Act”.
58. Assmann H.-D., U. Schneider at⁵⁶ above, Section 31 Notes 1 to 7; Bröker K., Compliance. – Wiesbaden, Gabler, - pp. 24-25, 58-65; BaFin-Directive of August 23, 2001 to specify Sections 31 and 32 WpHG.
59. Assmann H.-D., U. Schneider at⁵⁶ above, Section 31 Notes 80 to 95a, Bröker K., Compliance, – pp. 25, 58-65; BaFin-Directive of August 23, 2001 to specify Sections 31 and 32 WpHG.
60. See⁵⁷.
61. See⁵⁷.
62. Bröker K., Compliance, – pp. 26-29, 35-40.
63. See⁵⁷.
64. Bröker K., Compliance, – p. 40; Assmann H.-D., U. Schneider at⁵⁶ above, Section 34 Notes 1 to 5.
65. See⁵⁷.
66. Assmann H.-D., U. Schneider at⁵⁶ above, Section 34a Notes 1 to 19; Bröker K., Compliance, –pp. 77-79.
67. BaFin Annual Report 2004, – pp. 48-52 and 90-100, see²³ above.